

Wedstrijdverslag Heren 1

Moriaan Symmachia Roosendaal H1 – Atak Voko Combinatie

Na een succesvolle seizoensstart met 4 punten uit de eerste uitwedstrijd, stond op de Internationale Dag van de Menopauze de eerste thuiswedstrijd van het seizoen op het programma voor de mannen van het eerste. De overgang (pun intended) van spelen met een coach blijkt voor een aantal van ons nog wat wennen, want bij de voorbespreking werd de opstelling veelvuldig besproken zonder de coach daarbij om zijn mening te vragen. Maar moest er überhaupt gepuzzeld worden? Met vier afwezigen (waaronder Wannes met een dubieuze ribblessure) zaten we qua aanwezigheid/fitheid op een magisch percentage van 64%. Zou dat voldoende zijn? Coach Fred kon na een rekenslag echter opgelucht ademen, want hij had zowaar een wissel beschikbaar. Dat belofde wat!

De voorbereiding was een studie in de kunst van 'net genoeg'. De curry madras, visbami, hamburgers met witlofsalade en andere vrijdagavondklassiekers waren vakkundig verorberd, en hoewel een enkeling op de vrijdagmiddagborrel iets meer dan één biertje had genuttigd, stond het complete team stipt om 20:00 omgekleed paraat. Of ja, bijna compleet. 64% dus.

We verloren met warm lopen, rekken en strekken was een farce, en het inslaan was, laten we zeggen, geen voorbode van wat zou komen. Het getal 64 liep als een rode draad door de avond. Een schaakbord telt bijvoorbeeld 64 vakken. En een schaakspel, dat werd het. Eventjes. Tot pakweg 6-4 in de eerste set. Erwin nam de verantwoordelijkheid op zich om een aantal ballen te scoren alsof hij een persoonlijke vendetta had met de vloer. Fred, altijd positief, bleef roepen dat het "allemaal goed zou komen" en niet geheel verrassend kwam het dat ook. De eerste set werd met een comfortabele 25-13 binnengehaald.

In de tweede set bleek Atak Voko iets meer tegenstand te bieden, maar ondanks hun verzet bleven we als een goed gebakken kroketje overeind. Uiteindelijk sleepten we de tweede set binnen met 25-20, mede dankzij Bakker, die zijn reputatie als sloopkogel eer aandeed: vaak raak, soms net uit, en iets vaker dan we gewend zijn keihard in de netrand of tegen de handen van de blokkeerders (die daar toch echt niet moesten staan). Zijn service daarentegen leverde punten op alsof het niks was.

De derde set werd, laten we eerlijk zijn, een oefening in zelfkastijding. Schepers maakte van elke pass een avontuur – soms hoogst gevaarlijk, soms grandioos – maar gelukkig bleef zijn aanvalsniveau stijgen. Ondanks de door hem gescoorde punten, keken we tegen een 24-19 achterstand aan. We vochten ons terug naar 24-23. En toen... was daar de scheids. Een discutabele beslissing kostte ons de set, en met 25-23 ging Atak Voko er met de winst vandoor.

Bij aanvang van de vierde set werd het echter pas echt spannend, toen Wessel, zelfbenoemde aanvoerder van het team, een gele kaart kreeg voor het in de derde set beledigen van de in Heerlen wonende 64-jarige oudtante van de scheidsrechter en het eten van ananas op pizza. Gelukkig herpakte het team zich en met een indrukwekkende eindsprint – inclusief een moment waarop Ad bij zijn debuut op de passer/loper/middenpositie Wessel optilde voor een scorend blok, waarmee eerstgenoemde naast zijn 100% aanvalsscore ook de eerste assist in het volleybal ooit noteerde – sleepten we de vierde set binnen met 25-14.

Opnieuw een 3-1 overwinning. Opnieuw een punt laten liggen, maar vier binnengehaald. Martijn en Wessel vonden dat het biergehalte na de wedstrijd wat aan de lage kant was, maar de overwinning smaakte toch best lekker. En die 64? Die kwam ook na de wedstrijd weer terug. Het scheikundig element met atoomnummer 64 is Gadolinium (Gd). Een element wat toegepast wordt in onder meer magnetrons. En laat er nu een magnetron staan naast de frituur waar Jasper weer een goedgevulde bruine fruitschaal voor ons bakte. Toeval bestaat niet. On to the next!